

Reuven, Yehuda and Yosef: What It Takes to Lead a Family

Why do we study biblical personalities?

BETWEEN ANGELS AND MERE MORTALS: Nechama Leibowitz's Approach to the Study of Biblical Characters by Howard Deitcher

In considering the struggles and hardships that these biblical persons faced, we ourselves become directly involved in interpreting the issues that they dealt with (Simon, 1979). We cannot be apathetic observers from the sidelines; we must become active readers of the biblical text, engaged in an encounter with those same problems, challenges, and frustrations that they experienced. In the process of studying the biblical personalities, the reader is invited to explore the psychological motives that led them to certain actions. Only by investigating and grasping these motives can one plumb the story's depth of meaning for the contemporary reader (Sternberg, 1987).

Introduction to Yosef – Primed for Leadership

Bereishit Chapter 37	בראשית פרק לו
1 And Jacob dwelt in the land of his father's sojournings, in the land of Canaan. 2 These are the generations of Jacob. Joseph, being seventeen years old, was feeding the flock with his brethren, being still a lad even with the sons of Bilhah, and with the sons of Zilpah, his father's wives; and Joseph brought evil report of them unto their father. 3 Now Israel loved Joseph more than all his children, because he was the son of his old age; and he made him a coat of many colours. 4 And when his brethren saw that their father loved him more than all his brethren, they hated him, and could not speak peaceably unto him.	א וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען : ב אלה תלדות יעקב יוסף בן־שבע־עשרה שנה היה רעה את־אחיו בצאן והוא נער את־בני בלהה ואת־בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את־דבתם רעה אל־אביהם : ג וישראל אהב את־יוסף מכל־בניו כי־בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים : ד ויראו אחיו כי־אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם :

Introduction to Reuven – Taking a stand

Bereishit Chapter 37	בראשית פרק לו
19 And they said one to another: 'Behold, this dreamer cometh. 20 Come now therefore, and let us slay him, and cast him into one of the pits, and we will say: An evil beast hath devoured him; and we shall see what will become of his dreams.' 21 And Reuben heard it, and delivered him out of their hand; and said: 'Let us not take his life.' 22 And Reuben said unto them: 'Shed no blood; cast him into this pit that is in the wilderness, but lay no hand upon him'--that he might deliver him out of their hand, to restore him to his father. 23 And it came to pass, when Joseph was come unto his brethren, that they stripped Joseph of his coat, the coat of many colours that was on him; 24 and they took him, and cast him into the pit--and the pit was empty, there was no water in it.	יט ויאמרו איש אל־אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא: כ ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה־יהיו חלמתיו : כא וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נקנו נפש: כב ויאמר אלהם ראובן אל־תשפכו־דם השליכו אתו אל־הבור הזה אשר במדבר ונד אל־תשלחו־בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל־אביו: כג ויהי כאשר־בא יוסף אל־אחיו ויפשיטו את יוסף את־כתנתו את־כתנת הפסים אשר עליו כד ויקחהו וישלכו אתו הבור והבו ר רק אין בו מים :

Introduction to Yehuda – A brother with influence

Bereishit Chapter 37	בראשית פרק לז
<p>25 And they sat down to eat bread; and they lifted up their eyes and looked, and, behold, a caravan of Ishmaelites came from Gilead, with their camels bearing spicery and balm and ladanum, going to carry it down to Egypt. 26 And Judah said unto his brethren: 'What profit is it if we slay our brother and conceal his blood? 27 Come, and let us sell him to the Ishmaelites, and let not our hand be upon him; for he is our brother, our flesh.' And his brethren hearkened unto him. 28 And there passed by Midianites, merchantmen; and they drew and lifted up Joseph out of the pit, and sold Joseph to the Ishmaelites for twenty shekels of silver. And they brought Joseph into Egypt.</p>	<p>כה וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה: כו ויאמר יהודה אל־אחיו מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו: כז לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהיבו כי־אחינו בשגרנו הוא וישמעו אחיו: כח ויעברו אנשים מדינים סחרים ומשכו ויעלו את־יוסף מן־הבור ומכרו את־יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף מצרימה:</p>

Reuven – A Troubled Oldest

Genesis Chapter 35	בראשית פרשת וישלח פרק לה
<p>22 And it came to pass, while Israel dwelt in that land, that Reuben went and lay with Bilhah his father's concubine; and Israel heard of it.</p>	<p>כב ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את־בילה פילגש אביו וישמע ישראל פ ויהיו בני־יעקב שנים עשר:</p>

Rashi	רש"י
<p>And he lay – Since he mixed up his bed, the verse recounts as if he slept with her. And why did he move his bed? When Rachel died, Yaakov moved his bed which was always in her tent and not in others, and moved it into Bilhah's tent. Reuven took offense for his mother and said "If my mother's sister was her co-wife, can her sister's handmaid be her co-wife?" so he moved Yaakov's bed to Leah's tent.</p>	<p>וישכב- מתוך שבלבל משכבו מעלה עליו הכתוב כאלו שכבה. ולמה בלבל וחלל יצועיו, שכשמתה רחל נטל יעקב מטתו שהיתה נתונה תדיר באהל רחל ולא בשארהלים ונתנה באהל בלהה, בא ראובן ותבע עלבון אמו, אמר אם אחות אמי היתה צרה לאמי, שפחת אחות אמי תהא צרה לאמי, לכן בלבל:</p>

Chapter 37	פרק לז
<p>29 And Reuben returned unto the pit; and, behold, Joseph was not in the pit; and he rent his clothes. 30 And he returned unto his brethren and said 'The child is not and for me whither shall I go?'</p>	<p>כט וישב ראובן אל־הבור והנה איניוסף בבור ויקרע את־בגדיו: ל וישב אל־אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני־בא:</p>

Rashi	רש"י
-------	------

And Reuven returned – He was not there for the selling, because it was his day to go serve his father. Alternatively, he was wearing sackcloth and fasting to atone for moving his father's bed.	כט וישב ראובן- ובמכירתו לא היה שם, שהגיע יומו לילך ולשמש את אביו. דבר אחר עסוק היה בשקו ובתעניתו על שבלבל יצועי אביו
--	---

Genesis 42:21-22	
21 And they said one to another: 'We are verily guilty concerning our brother, in that we saw the distress of his soul, when he besought us, and we would not hear; therefore is this distress come upon us.' 22 And Reuben answered them, saying: 'Spoke I not unto you, saying: Do not sin against the child; and ye would not hear? therefore also, behold, his blood is required.'	כא ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת. כב ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש.

Chapter 42	פרשת מקץ פרק מב
36 And Jacob their father said unto them: 'Me have ye bereaved of my children: Joseph is not, and Simeon is not, and ye will take Benjamin away; upon me are all these things come.' 37 And Reuben spoke unto his father, saying: 'Thou shalt slay my two sons, if I bring him not to thee; deliver him into my hand, and I will bring him back to thee.' 38 And he said: 'My son shall not go down with you; for his brother is dead, and he only is left; if harm befall him by the way in which ye go, then will ye bring down my gray hairs with sorrow to the grave.'	לו ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שפך תם יוסף איננו ושמעון איננו ואת-בנימין תקחו עלי היו כלנה: לז ויאמר ראובן אל-אביו לאמר את-שני בני תמית אם-לא אביאנו אליך תנה אתו על-ידי ואני אשיבנו אליך: לח ויאמר לא-ירד בני עמכם כי-אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו-בה והורדתם את-שיבתי ביגון שאולה :

Yehuda's Coming of Age

Genesis Chapter 38	בראשית פרק לח
1 And it came to pass at that time, that Judah went down from his brethren, and turned in to a certain Adullamite, whose name was Hirah... 11 Then said Judah to Tamar his daughter-in-law: 'Remain a widow in thy father's house, till Shelah my son be grown up'; for he said: 'Lest he also die, like his brethren.' And Tamar went and dwelt in her father's house... 24 And it came to pass about three months after, that it was told Judah, saying: 'Tamar thy daughter-in-law hath played the harlot; and moreover, behold, she is with child by harlotry.' And Judah said: 'Bring her forth, and let her be burnt.' 25 When she was brought forth, she sent to her	א ויהי בעת ההוא, וירד יהודה מאת אחיו; ויט עד-איש עדלמי, ושמו חירה יא ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית-אביך, עד-יגדל שלח בני--כי אמר, פן-ימות גם-הוא כאחיו; ותלך תמר, ותשב בית אביה. כד ויהי כמשלש חדשים, ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך, וגם הנה הרה, לזנונים; ויאמר יהודה, הוציאוה ותשרף. כה הוא מוצאת, והיא שלחה אל-חמיה

father-in-law, saying: 'By the man, whose these are, am I with child'; and she said: 'Discern, I pray thee, whose are these, the signet, and the cords, and the staff.' 26 And Judah acknowledged them, and said: 'She is more righteous than I; forasmuch as I gave her not to Shelah my son.' And he knew her again no more.	לאמר, לאיש אשר-אלה לו, אנכי הרה; ותאמר, הכר-נא--למי החתמת והפתילים והמטה, האלה. כו ויכר יהודה, ויאמר צדקה ממני, כי-על-כן לא-נתתיה, לשלה בני; ולא-יסף עוד, לדעתה
--	---

Genesis Chapter 43	בראשית פרק מג
1 And the famine was sore in the land. 2 And it came to pass, when they had eaten up the corn which they had brought out of Egypt, that their father said unto them: 'Go again, buy us a little food.' 3 And Judah spoke unto him, saying: 'The man did earnestly forewarn us, saying: Ye shall not see my face, except your brother be with you. 4 If thou wilt send our brother with us, we will go down and buy thee food; 5 but if thou wilt not send him, we will not go down, for the man said unto us: Ye shall not see my face, except your brother be with you.' ... 8 And Judah said unto Israel his father: 'Send the lad with me, and we will arise and go, that we may live, and not die, both we, and thou, and also our little ones. 9 I will be surety for him; of my hand shalt thou require him; if I bring him not unto thee, and set him before thee, then let me bear the blame for ever. 10 For except we had lingered, surely we had now returned a second time.'	א והרעב, כבד בארץ. ב. ויהי, כאשר כלו לאכל את-השבר, אשר הביאו, ממצרים; ויאמר אליהם אביהם, שבו שברו-לנו מעט-אכל. ג. ויאמר אליו יהודה, לאמר: העד העד בנו האיש לאמר לא-תראו פני, בלתי אחיכם אתכם. ד. אם-ישלח את-אחינו, אתנו--נרדה, ונשברה לך אכל. ה. ואם-אינך משלח, לא נרד: כי-האיש אמר אלינו, לא-תראו פני, בלתי, אחיכם אתכם... ח ויאמר יהודה אל-ישראל אביו, שלחה הנער אתי--ונקומה ונלכה; ונחיה ולא נמות, גם-אנחנו גם-אתה גם-טפנו. ט. אנכי, אערבנו--מידי, תבקשנו: אם-לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך, וחטאתי לך כל-הימים. י. כי, לולא התמהמהנו--כי-עתה שבנו, זה פעמים.

Bereishit Chapter 44	בראשית פרק מד
14 And Judah and his brethren came to Joseph's house, and he was yet there; and they fell before him on the ground. 15 And Joseph said unto them: 'What deed is this that ye have done? know ye not that such a man as I will indeed divine?' 16 And Judah said: 'What shall we say unto my lord? what shall we speak? or how shall we clear ourselves? God hath found out the iniquity of thy servants; behold, we are my lord's bondmen, both we, and he also in whose hand the cup is found.' 17 And he said: 'Far be it from me that I should do so; the man in whose hand the goblet is found, he shall be my bondman; but as for you, get you up in peace unto your father.' {S} 18 Then Judah came near unto him, and said: 'Oh my lord, let thy servant, I pray thee, speak a word in my lord's ears, and let not thine anger burn against thy servant; for thou art even as Pharaoh. 19 My lord asked his servants, saying: Have ye a father, or a brother? 20 And we said unto my lord: We have a father, an old man, and a child of his old age, a little one; and his brother is dead, and he alone is left of his mother, and his father loveth him. 21 And thou saidst unto thy servants: Bring him down unto me, that I may set mine eyes upon him. 22 And we said unto my lord: The lad cannot leave his	יד ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף, והוא עודנו שם; ויפלו לפניו, ארצה. טו. ויאמר להם יוסף, מה-המעשה הזה אשר עשיתם; הלוא ידעתם, כי-נחש ינחש איש אשר כמני. טז. ויאמר יהודה, מה-נאמר לאדני, מה-נדבר, ומה-נצטדק; האלהים, מצא את-עון עבדיך--הננו עבדים לאדני, גם-אנחנו גם-אשר-נמצא הגביע בידו. יז. ויאמר--חלילה לי, מעשות זאת; האיש אשר נמצא הגביע בידו, הוא יהיה-לי עבד, ואתם, עלו שלום אל-אביכם. {ס} יח ויגש אליו יהודה, ויאמר בי אדני, ידבר-נא עבדך דבר באזני אדני, ואל-יחר אפך בעבדך: כי כמותי, כפרעה. יט. אדני שאל, את-עבדיו לאמר: היש-לכם אב, או-אח. כ. ויאמר, אל-אדני, יש-לנו אב זקן, וילד זקנים קטן; ואחיו מת, ויחיה הוא לבדו לאמו ואביו אהבו. כא. ותאמר, אל-עבדך, הורדה, אלי; ואשימה עיני, עליו. כב. ונאמר, אל-אדני, לא-יוכל הנער, לעזוב את-אביו: ויעזב את-אביו, ומת. כג. ותאמר, אל-עבדך, אם-לא ירד אחיכם הקטן,

<p>father; for if he should leave his father, his father would die. 23 And thou saidst unto thy servants: Except your youngest brother come down with you, ye shall see my face no more. 24 And it came to pass when we came up unto thy servant my father, we told him the words of my lord. 25 And our father said: Go again, buy us a little food. 26 And we said: We cannot go down; if our youngest brother be with us, then will we go down; for we may not see the man's face, except our youngest brother be with us. 27 And thy servant my father said unto us: Ye know that my wife bore me two sons; 28 and the one went out from me, and I said: Surely he is torn in pieces; and I have not seen him since; 29 and if ye take this one also from me, and harm befall him, ye will bring down my gray hairs with sorrow to the grave. 30 Now therefore when I come to thy servant my father, and the lad is not with us; seeing that his soul is bound up with the lad's soul; 31 it will come to pass, when he seeth that the lad is not with us, that he will die; and thy servants will bring down the gray hairs of thy servant our father with sorrow to the grave. 32 For thy servant became surety for the lad unto my father, saying: If I bring him not unto thee, then shall I bear the blame to my father for ever. 33 Now therefore, let thy servant, I pray thee, abide instead of the lad a bondman to my lord; and let the lad go up with his brethren. 34 For how shall I go up to my father, if the lad be not with me? lest I look upon the evil that shall come on my father.'</p>	<p>אתכם--לא תספון, לראות פני. כד ויהי כי עלינו, אל-עבדך אבי; ונגד-לו--את, דברי אדני. כה ויאמר, אבינו: שבו, שברו-לנו מעט-אכל. כו ונאמר, לא נוכל לרדת: אם-יש אחינו הקטן אתנו, וירדנו--כי-לא נוכל לראות פני האיש, ואחינו הקטן איננו אתנו. כז ויאמר עבדך אבי, אלינו: אתם ידעתם, כי שנים ילדה-לי אשתי. כח ויצא האחד, מאתי, ואמר, אך טרף טרף; ולא ראיתיו, עד-הנה. כט ולקחתם גם-את-זה מעם פני, וקרהו אסון--והורדתם את-שיבתי ברעה, שאלה. ל ועתה, כבאי אל-עבדך אבי, והנער, איננו אתנו; ונפשו, קשורה בנפשו. לא ויהי, כראותו כי-אין הנער--ומת; והורידו עבדך את-שיבת עבדך אבינו, בגיון--שאלה. לב כי עבדך ערב את-הנער, מעם אבי לאמר: אם-לא אביאנו אליך, וחטאתי לאבי כל-הימים. לג ועתה, ישב-נא עבדך תחת הנער--עבד, לאדני; והנער, יעל עם-אחיו. לד כי-אין אעלה אל-אבי, והנער איננו אתי: פן אראה ברע, אשר ימצא את-אבי.</p>
---	---

In the end...

Chapter 49	בראשית פרק מט
<p>8 Judah, thee shall thy brethren praise; thy hand shall be on the neck of thine enemies; thy father's sons shall bow down before thee. 9 Judah is a lion's whelp; from the prey, my son, thou art gone up. He stooped down, he couched as a lion, and as a lioness; who shall rouse him up? 10 The sceptre shall not depart from Judah, nor the ruler's staff from between his feet, as long as men come to Shiloh; and unto him shall the obedience of the peoples be.</p>	<p>ח יהודה, אתה יודוך אחיך--ידך, בערף איבך; וישתחוו לך, בני אביך. ט גור אריה יהודה, מטרף בני עלית; פרע רבץ פאריה וכלביא, מי יקימנו. י לא-יסור שבט מיהודה, ומחקק מבין רגליו, עד כי-יבא שילה, ולו יקחת עמים.</p>
1 Chronicles Chapter 5	דברי הימים א פרק ה
<p>1 And the sons of Reuben the first-born of Israel--for he was the first-born; but, forasmuch as he defiled his father's couch, his birthright was given unto the sons of Joseph the son of Israel, yet not so that he was to be reckoned in the genealogy as first-born. 2 For Judah prevailed above his brethren, and of him came he that is the prince; but the birthright was Joseph's--</p>	<p>א ובני ראובן בכור-ישראל, כי הוא הבכור--ובחללו יצועי אביו, נתנה בכרתו לבני יוסף בן-ישראל; ולא להתייחס, לבכרה. ב כי יהודה גבר באחיו, ולנגיד ממנו; והבכרה, ליוסף.</p>

Wait, What About Yosef?

Genesis Chapter 48	בראשית פרק מח
<p>1 And it came to pass after these things, that one said to Joseph: 'Behold, thy father is sick.' And he took with him his two sons, Manasseh and Ephraim. 2 And one told Jacob, and said: 'Behold, thy son Joseph cometh unto thee.' And Israel strengthened himself, and sat upon the bed. 3 And Jacob said unto Joseph: 'God Almighty appeared unto me at Luz in the land of Canaan, and blessed me, 4 and said unto me: Behold, I will make thee fruitful, and multiply thee, and I will make of thee a company of peoples; and will give this land to thy seed after thee for an everlasting possession. 5 And now thy two sons, who were born unto thee in the land of Egypt before I came unto thee into Egypt, are mine; Ephraim and Manasseh, even as Reuben and Simeon, shall be mine.</p>	<p>א ויהי, אחרי הדברים האלה, ויאמר ליוסף, הנה אביך חלה; ויקח את-שני בָּנָיו, עמו--את-מְנַשֶּׁה, ואת-אֶפְרַיִם. ב ויגֵד ליעֲקֹב--וַיֹּאמֶר, הִנֵּה בָנֶךָ יוֹסֵף בָּא אֵלַי; וַיִּתְחַזֵּק, יִשְׂרָאֵל, וַיֵּשֶׁב, עַל-הַמֶּטֶה. ג וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-יוֹסֵף, אֵל שְׁדֵי נְרָאָה-אֵלֵי בְלוֹז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן; וַיְבָרֶךְ, אֹתִי. ד וַיֹּאמֶר אֵלֵי, הֲנִי מִפְּרֹךְ וְהִרְבֵּיתִךְ, וְנִתְתִּיד, לְקַהֵל עַמִּים; וְנִתְּנִי אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת, לְזֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ--אַחֲזִית עוֹלָם. ה וַעֲתָה שְׁנֵי-בְנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, עַד-בָּאִי אֵלַיךְ מִצְרַיְמָה--לִי-הֵם: אֶפְרַיִם, וּמְנַשֶּׁה--כְּרֵאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן, יִהְיוּ-לִי. ו וּמוֹלֶדֶתְךָ אֲשֶׁר-הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם, לְךָ יִהְיוּ; עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקְרָאוּ, בְּנֵחֶלְתָם.</p>

For Further Reading:

Howard Deitcher (2000) BETWEEN ANGELS AND MERE MORTALS:
 Nechama Leibowitz's Approach to the Study of Biblical Characters, Journal of Jewish
 Education, 66:1-2, 8-22, <http://dx.doi.org/10.1080/0021624000660103>

Tamar and Yosef - Rav Yoni Grossman

<http://www.vbm-torah.org/parsha.58/09vayesh.htm>

Reuven vs Yehuda - Rabbanit Sharon Rimon

<http://www.vbm-torah.org/archive/parsha67/10-67miketz.htm>

Yehuda's Leadership - Rabbanit Sharon Rimon

<http://www.vbm-torah.org/archive/parsha67/11-67vayigash.htm# ftn1>

Next time – Heroines of the Exodus

And make sure to check out the blog at www.torahintexas.wordpress.com